

Pracownicy sądów i prokuratury.

Dz.U.2018.577 t.j. z dnia 2018.03.19

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 19 marca 2018r.

tekst jednolity

Wejście w życie:

30 grudnia 1998 r.

USTAWA

z dnia 18 grudnia 1998 r.

o pracownikach sądów i prokuratury

Art. 1. [Przedmiot ustawy]

Ustawa określa obowiązki i prawa urzędników oraz innych pracowników zatrudnionych w:

- 1) sądach powszechnych i wojskowych;
- 2) powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury;
- 3) Biurze Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego.

Art. 1a. [Kompetencje prezesów sądów wojskowych]

Ilekcroć w ustawie jest mowa o dyrektorze sądu, w przypadku sądów wojskowych należy przez to rozumieć prezesa wojskowego sądu okręgowego albo prezesa wojskowego sądu garnizonowego.

Art. 2. [Warunki zatrudnienia na stanowisku urzędnika]

Urzędnikiem może zostać osoba:

- 1) która ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) o nieposzlakowanej opinii;

- 3) która nie była karana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 4) przeciwko której nie jest prowadzone postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 5) (uchylony);
- 6) posiadająca stan zdrowia pozwalający na zatrudnienie na określonym stanowisku;
- 7) która odbyła staż urzędniczy w sądzie lub w prokuraturze.

Art. 3. [Cel stażu urzędniczego; czas trwania stażu; osoby zwolnione od odbycia stażu]

1. Staż urzędniczy ma na celu praktyczne i teoretyczne przygotowanie do wykonywania obowiązków urzędnika.
2. Staż urzędniczy trwa 6 miesięcy i kończy się egzaminem.
3. Od odbycia stażu urzędniczego zwolnione są osoby, które ukończyły aplikację sędziowską lub prokuratorską.

Art. 3a. [Warunki przyjęcia na staż urzędniczy; zwolnienie z obowiązku odbywania stażu urzędniczego lub jego części]

1. Na staż urzędniczy może być przyjęta osoba, która spełnia wymogi określone w art. 2 pkt 1-6.
2. Właściwy dyrektor sądu lub właściwy prokurator, o którym mowa w art. 5 pkt 5-8, zwany dalej "prokuratorem", może zwolnić z obowiązku odbywania stażu urzędniczego lub jego części osobę, wybraną w drodze konkursu na staż urzędniczy, zwanego dalej "konkuresem", która wykaże się wymaganą programem stażu urzędniczego wiedzą teoretyczną, w szczególności znajomością organizacji i funkcjonowania sądu lub prokuratury, umiejętnościami stosowania tej wiedzy w praktyce oraz znajomością metod i techniki pracy biurowej.

Art. 3b. [Nabór na staż urzędniczy]

1. Dyrektor sądu lub prokurator organizuje, w drodze konkursu, nabór kandydatów na staż urzędniczy w sądzie lub prokuraturze.
2. Dyrektor sądu lub prokurator informuje o konkursie przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu lub prokuratury, we właściwym, ze względu na siedzibę sądu lub prokuratury, urzędzie pracy, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności zamieszczając ogłoszenie w prasie lokalnej.

3. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez dyrektora sądu lub prokuratora.
4. Konkurs ma na celu sprawdzenie wiedzy, umiejętności, predyspozycji oraz zdolności ogólnych kandydatów, niezbędnych do wykonywania obowiązków urzędnika.
5. Komisja konkursowa po przeprowadzeniu konkursu, w oparciu o jego wyniki, może wyłonić rezerwową listę kandydatów na wypadek zaistnienia możliwości zatrudnienia większej liczby osób, rezygnacji kandydata bądź w sytuacji ustania stosunku pracy z osobą odbywającą staż urzędniczy przed ukończeniem tego stażu. Rezerwowa lista kandydatów jest ważna do następnego konkursu, jednakże nie dłużej niż 12 miesięcy od przeprowadzenia ostatniego konkursu.
6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursów na staż urzędniczy w sądach i prokuraturze, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry urzędniczej do pracy w sądach i prokuraturze.

Art. 4. [Nawiązanie stosunku pracy]

1. Stosunek pracy z osobą ubiegającą się o przyjęcie na staż urzędniczy nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony.
2. Stosunek pracy z urzędnikiem nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.
3. (uchylony).
4. Warunkiem ubiegania się o zatrudnienie w sądzie lub prokuraturze jest złożenie przez osobę ubiegającą się o przyjęcie na staż urzędniczy oświadczenia, że nie jest prowadzone przeciwko niej postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.
5. Dyrektor sądu lub prokurator kierujący jednostką organizacyjną prokuratury przed przyjęciem osoby na staż urzędniczy zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o tej osobie.
6. W uzasadnionych przypadkach dyrektor sądu lub prokurator zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o osobie zatrudnionej w sądzie lub prokuraturze.
7. (uchylony).

Art. 4a. [Odstępstwo od zasady rekrutacji zewnętrznej]

W przypadku zniesienia sądu, w pierwszej kolejności na wolne etaty urzędnicze i pracownicze w sądach

lub prokuraturach, na ich wniosek, są zatrudniani urzędnicy i pracownicy zniesionego sądu.

Art. 5. [Reprezentacja sądu lub prokuratury jako pracodawcy]

Stosunek pracy z osobami, o których mowa w art. 4, nawiązuje i rozwiązuje odpowiednio w:

- 1) w sądzie - dyrektor sądu;
- 2) (uchylony);
- 3) (uchylony);
- 3a)
wojskowym sądzie okręgowym - prezes wojskowego sądu okręgowego;
- 4) wojskowym sądzie garnizonowym - prezes wojskowego sądu garnizonowego;
- 4a)
Prokuraturze Krajowej - Prokurator Krajowy;
- 5) (uchylony);
- 6) prokuraturze regionalnej - prokurator regionalny;
- 7) prokuraturze okręgowej i rejonowej - prokurator okręgowy;
- 8) (uchylony).

Art. 6. [Podstawowe obowiązki urzędnika]

Urzędnik jest obowiązany:

- 1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa;
- 2) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania;
- 3) dochowywać tajemnicy prawnie chronionej;
- 4) zachowywać się godnie;
- 5) poszerzać wiedzę zawodową.

Art. 7. [Polecenia służbowe przełożonych]

1. Urzędnik jest obowiązany wykonywać polecenia służbowe przełożonych.
2. Jeżeli w przekonaniu urzędnika polecenie służbowe jest niezgodne z prawem lub zawiera znamiona pomyłki, jest on obowiązany na piśmie poinformować o tym przełożonego. W razie pisemnego

potwierdzenia polecenia urzędnik jest obowiązany je wykonać.

3. Urzędnik nie wykonuje polecenia służbowego, jeżeli prowadziłoby to do popełnienia przestępstwa lub groziłoby niepowetowanymi stratami.

Art. 8. [Okresowe oceny kwalifikacyjne]

1. Urzędnicy i inni pracownicy sądów i prokuratury podlegają okresowym ocenom kwalifikacyjnym. Oceny dokonuje dyrektor sądu lub prokurator, biorąc pod uwagę opinię bezpośredniego przełożonego i komisji kwalifikacyjnej, powoływanej przez dyrektora sądu lub prokuratora.
2. Ocena okresowa sporządzana jest na piśmie nie rzadziej niż raz na 24 miesiące i nie częściej niż raz na 12 miesięcy.
3. Ocena okresowa dotyczy wykonywania przez urzędnika lub innego pracownika sądu lub prokuratury powierzonych im obowiązków. Ocenę niezwłocznie doręcza się osobie ocenianej.
4. Od oceny służy, w ciągu 7 dni od dnia doręczenia, sprzeciw do dyrektora sądu lub prokuratora.
5. Sprzeciw rozpatruje się w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.
6. W razie uwzględnienia sprzeciwu ocenę okresową zmienia się albo sporządza ponownie.
7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania przy dokonywaniu ocen urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury, mając na uwadze właściwy poziom wykonywanych przez nich obowiązków.

Art. 9. [Obowiązek neutralności i bezstronności]

Urzędnik przy wykonywaniu obowiązków służbowych nie może kierować się swoimi poglądami politycznymi, religijnymi ani interesem jednostkowym lub grupowym.

Art. 10. [Zakaz podległości służbowej między osobami bliskimi]

Między urzędnikami nie może powstać układ podległości służbowej, jeżeli są małżonkami albo pozostają ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia albo przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 11. [Zakaz podejmowania dodatkowego zatrudnienia]

1. Urzędnik nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia bez zgody przełożonego.
2. Urzędnik nie może wykonywać zajęć sprzecznych z obowiązkami urzędnika i podważających

zaufanie do sądu lub prokuratury.

Art. 11a. [Delegowanie urzędnika sądu do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce]

1. Minister Sprawiedliwości może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie, Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.
2. Minister Sprawiedliwości może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub Ministerstwie Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.
3. Właściwy dyrektor sądu apelacyjnego może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie na obszarze danej apelacji, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż 12 miesięcy, a na warunkach określonych w ust. 2 - na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.
4. Minister Sprawiedliwości, jeżeli przemawiają za tym potrzeby sądownictwa, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub Ministerstwie Sprawiedliwości, mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.
5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w sądzie stanowiska: głównego księgowego i audytora wewnętrznego.
6. Niedopuszczalne jest delegowanie, bez zgody zainteresowanego, do sądu lub Ministerstwa Sprawiedliwości, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub urzędnika sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.
7. Urzędnik delegowany na podstawie ust. 1, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem.
8. W okresie delegowania urzędnik ma prawo do wynagrodzenia przysługującego mu na dotychczas

zajmowanym stanowisku i dodatku za wieloletnią pracę. W przypadku powierzenia pełnienia funkcji w okresie delegowania urzędnikowi przysługuje dodatek funkcyjny w stawce przewidzianej dla tej funkcji.

9. W okresie delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury urzędnik otrzymuje dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.
10. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą sądu, w której urzędnik jest zatrudniony, przysługuje mu prawo do bezpłatnego zakwaterowania lub zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, a także świadczenia dodatkowe, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pracy: zwrot kosztów przejazdu, diety, zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg, jednorazowy ryczałt z tytułu przeniesienia, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.
11. Świadczenia związane z delegowaniem urzędnika wypłaca odpowiednio sąd, do którego urzędnik został delegowany, albo Ministerstwo Sprawiedliwości.
12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.

Art. 11b. [Delegowanie urzędnika prokuratury do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce]

1. Prokurator Krajowy może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.
2. Prokurator Krajowy może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

3. Właściwy prokurator regionalny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury na obszarze danego regionu, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach określonych w ust. 2 - na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.
4. Prokurator Krajowy, jeżeli przemawiają za tym potrzeby prokuratury, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.
5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w prokuraturze stanowiska: dyrektora finansowo-administracyjnego, głównego księgowego i audytora wewnętrznego.
6. Niedopuszczalne jest delegowanie, bez zgody zainteresowanego, do prokuratury lub Ministerstwa Sprawiedliwości, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub urzędnika sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.
7. Urzędnik delegowany na podstawie ust. 1, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem.
8. W okresie delegowania urzędnik ma prawo do wynagrodzenia przysługującego mu na dotychczas zajmowanym stanowisku i dodatku za wieloletnią pracę. W przypadku powierzenia pełnienia funkcji w okresie delegowania urzędnikowi przysługuje dodatek funkcyjny w stawce przewidzianej dla tej funkcji.
9. W okresie delegowania do Prokuratury Krajowej, Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury urzędnik otrzymuje dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.
10. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą prokuratury, w której urzędnik jest zatrudniony, przysługuje mu prawo do bezpłatnego zakwaterowania lub zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, a także świadczenia dodatkowe, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pracy: zwrot kosztów przejazdu, diety, zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg, jednorazowy ryczałt z tytułu przeniesienia, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

11. Świadczenia związane z delegowaniem urzędnika wypłaca odpowiednio jednostka organizacyjna prokuratury, do której urzędnik został delegowany, albo Ministerstwo Sprawiedliwości.
12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.

Art. 12. [Rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia]

1. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem bez wypowiedzenia następuje w razie prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.
2. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem bez wypowiedzenia może nastąpić w razie prawomocnego skazania za nieumyślne przestępstwo lub nieumyślne przestępstwo skarbowe.
3. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem bez wypowiedzenia następuje w razie prawomocnego orzeczenia ubezwłasnowolnienia częściowego lub całkowitego.
4. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem bez wypowiedzenia może nastąpić w razie jego nieobecności w pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż rok lub odosobnienia ze względu na chorobę zakaźną w okresie pobierania z tego tytułu zasiłku, a także w razie usprawiedliwionej nieobecności w pracy z innych przyczyn, po upływie okresów przewidzianych w art. 53 Kodeksu pracy.
5. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do urzędników zatrudnionych na podstawie mianowania. W takim przypadku przepisu art. 22 nie stosuje się.
6. Przepis art. 52 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 12a. [Świadczenia z tytułu niezdolności do pracy z powodu choroby lub odosobnienia ze względu na chorobę zakaźną]

W razie niezdolności do pracy z powodu choroby, o której mowa w art. 12, lub odosobnienia ze względu na chorobę zakaźną urzędnik zachowuje prawo do świadczeń pieniężnych przez okres przewidziany w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 12b. [Obowiązkowe zawieszenie w pełnieniu obowiązków]

1. Dyrektor sądu lub prokurator zawiesza urzędnika lub osobę odbywającą staż urzędniczy w pełnieniu obowiązków, jeżeli:
 - 1) przy wszczęciu lub w toku postępowania o częściowe bądź całkowite ubezwłasnowolnienie urzędnika lub osoby odbywającej staż urzędniczy ustanowiono doradcę tymczasowego;
 - 2) przeciwko urzędnikowi lub osobie odbywającej staż urzędniczy prowadzone jest postępowanie o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe, chyba że stosunek pracy został rozwiązany w trybie art. 52 Kodeksu pracy.
2. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do prawomocnego zakończenia postępowania.
3. Okres zawieszenia wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
4. W okresie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, urzędnik lub osoba odbywająca staż urzędniczy zachowuje prawo do wynagrodzenia w pełnej wysokości oraz do innych przysługujących mu uprawnień i świadczeń, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące.
5. Po upływie 3 miesięcy, o których mowa w ust. 4, urzędnik lub osoba odbywająca staż urzędniczy otrzymuje połowę przysługującego mu wynagrodzenia do prawomocnego zakończenia postępowania.
6. W przypadku oddalenia lub odrzucenia wniosku o ubezwłasnowolnienie albo umorzenia postępowania o ubezwłasnowolnienie bądź umorzenia postępowania karnego albo wydania wyroku uniewinniającego urzędnikowi lub osobie odbywającej staż urzędniczy należy wypłacić pozostałą część wynagrodzenia.

Art. 12c. [Fakultatywne zawieszenie w pełnieniu obowiązków]

Dyrektor sądu lub prokurator może zawiesić urzędnika lub osobę odbywającą staż urzędniczy w pełnieniu obowiązków, przeciwko której prowadzone jest postępowanie o nieumyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub nieumyślne przestępstwo skarbowe. Przepis art. 12b ust. 2-6 stosuje się.

Art. 13.

(uchylony).

Art. 14. [Delegacja ustawowa - szczegółowe zasady wynagradzania pracowników sądów i

prokuratury]

1. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) stanowiska w sądach powszechnych i wojskowych oraz powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, na których zatrudniani są urzędnicy i inni pracownicy, a także kwalifikacje wymagane do zajmowania tych stanowisk,
- 2) szczegółowe zasady wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
- 3) tabele wynagrodzenia zasadniczego urzędników i innych pracowników sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
- 4) wysokość dodatku przysługującego z tytułu zajmowanego stanowiska oraz pełnionej funkcji,
- 5) sposób i tryb odbywania stażu urzędniczego oraz przeprowadzania egzaminu

- uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowej organizacji działalności administracyjnej sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, właściwego poziomu funkcjonowania sekretariatów sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wysokiego poziomu kultury pracy, sprawności, racjonalności, szybkości i profesjonalizmu przy wykonywaniu czynności niezbędnych do sprawnego przebiegu postępowań w sądach i w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, potrzebę zróżnicowania wynagrodzenia w zależności od stażu pracy, pełnionej funkcji oraz zajmowanego stanowiska i jego znaczenia dla funkcjonowania sądu lub powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także potrzebę właściwego teoretycznego i praktycznego przygotowania do wykonywania obowiązków urzędnika sądu lub powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, specyfikę i charakter pracy urzędnika oraz szczególne wymagania dotyczące wykonywania czynności w sądach i powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

2. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) regulamin premiowania urzędników i innych pracowników zatrudnionych przy ściąganiu należności sądowych oraz w wydziałach ksiąg wieczystych,
- 2) regulamin przyznawania urzędnikom i innym pracownikom sądów i prokuratury nagród za szczególne osiągnięcia w pracy

- uwzględniając charakter i rodzaj czynności wykonywanych przez urzędników i innych pracowników oraz zajmowane stanowisko, a także rzetelność, inicjatywę, sumienność i zaangażowanie przy

wykonywaniu obowiązków i poleceń służbowych.

Art. 14a. [Terminy i zasady podwyższania wynagrodzeń]

Podwyższenie wynagrodzeń urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury lub pracowników Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego następuje w terminach i na zasadach określonych dla pracowników państwowej sfery budżetowej nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń.

Art. 15. [Dodatek za wieloletnią pracę]

Urzędnikowi i innemu pracownikowi sądu lub prokuratury lub pracownikowi Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

Art. 16. [Nagroda jubileuszowa]

Za wieloletnią pracę urzędnik i inny pracownik sądu lub prokuratury lub pracownik Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego otrzymuje nagrodę jubileuszową w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy - 75% wynagrodzenia miesięcznego;
- 2) po 25 latach pracy - 100% wynagrodzenia miesięcznego;
- 3) po 30 latach pracy - 150% wynagrodzenia miesięcznego;
- 4) po 35 latach pracy - 200% wynagrodzenia miesięcznego;
- 5) po 40 latach pracy - 300% wynagrodzenia miesięcznego;
- 6) po 45 latach pracy - 400% wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 17. [Odprawa]

Urzędnikowi albo innemu pracownikowi sądu lub prokuratury lub pracownikowi Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub na emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości:

- 1) dwumiesięcznego wynagrodzenia - po 10 latach pracy w sądzie lub prokuraturze lub Trybunale Konstytucyjnym;
- 2) trzymiesięcznego wynagrodzenia - po 15 latach pracy w sądzie lub prokuraturze lub Trybunale Konstytucyjnym;
- 3) sześciomiesięcznego wynagrodzenia - po 20 latach pracy w sądzie lub prokuraturze lub

Trybunale Konstytucyjnym.

Art. 18. [Uzupełniające stosowanie przepisów ustawy o pracownikach urzędów państwowych oraz k.p.]

W sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą do urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury lub pracowników Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2142 i 2203 oraz z 2018 r. poz. 106), a w sprawach nieuregulowanych także w tej ustawie - przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 108, 4, 138, 305 i 357).

Art. 19.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751-753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882 oraz z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064 i Nr 162, poz. 1118) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 20.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 90, poz. 557, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 752 i 753, Nr 124, poz. 782 i Nr 141, poz. 944 oraz z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 155, poz. 1016 i Nr 162, poz. 1123) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 21. [Pracownicy administracyjni i pracownicy personelu obsługowego zatrudnieni przed wejściem w życie ustawy]

1. Z dniem wejścia w życie ustawy osoby zatrudnione na podstawie dotychczasowych przepisów jako pracownicy administracyjni przez okres co najmniej roku w sądach lub jednostkach organizacyjnych prokuratury stają się urzędnikami w rozumieniu ustawy.
2. Z dniem wejścia w życie ustawy osoby zatrudnione w sądach lub jednostkach organizacyjnych prokuratury na stanowiskach pomocniczych, technicznych, robotniczych i obsługi oraz pracownicy administracyjni zatrudnieni przez okres krótszy niż rok stają się innymi pracownikami w rozumieniu ustawy.

Art. 22. [Stosunki pracy nawiązane przed wejściem w życie ustawy]

Stosunki pracy nawiązane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie mianowania pozostają w mocy i mogą być zmieniane i rozwiązywane na zasadach określonych w ustawie o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 23. [Wejście w życie]

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.